

Kalendarium wydarzeń Państwowego Instytutu Geologicznego 1919–2009

Halina Urban¹, Marek Graniczny¹

H. Urban

M. Graniczny

1918 — Profesor Józef Morozewicz (ryc.1) na posiedzeniu Akademii Umiejętności w Krakowie, w referacie *Przyroda Polska wobec zadań gospodarczych państwa Polskiego*, wskazał na konieczność utworzenia polskiego, państwowego instytutu geologicznego. Projekt pierwszego statutu był gotowy **15 lipca** i został przedstawiony przez Sekcję Górniczo-Hutniczą Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Zgodnie z tym projektem instytut podlegałby nadzorowi ministerstwa, nie wchodząc jednocześnie w jego skład.

1919 — W Sejmie Ustawodawczym Rzeczypospolitej Polskiej **3 kwietnia** został złożony *Wniosek nagły* [...] w sprawie niezwłocznego uruchomienia Państwowego Instytutu geologicznego i powołania doń fachowych geologów (druk nr 313). Wniosek tego samego dnia został skierowany do sejmowej komisji skarbowo-budżetowej, która obradowała 16 maja 1919 r. podczas 43. posiedzenia Sejmu Ustawodawczego RP (ryc. 2).

— Państwowy Instytut Geologiczny, jako urząd przeznaczony do badania bogactw kopalnych Rzeczypospolitej, został otwarty **7 maja** przez ówczesnego ministra przemysłu i handlu dr. Kazimierza Hącię (pełnił tę funkcję w rządzie Ignacego Paderewskiego od 16 stycznia do 12 sierpnia 1919 r.), wobec licznego grona przedstawicieli nauk przyrodniczych, górnictwa i osób zaproszonych. Uroczystość odbyła się w prowizorycznym lokalu

instytutu w Warszawie — w Pałacu Staszica (ul. Nowy Świat 72, III piętro).

— Wniosek posła Radziszewskiego, wzywający do bezzwłocznego uruchomienia polskiego Instytutu Geologicznego, **30 maja** został przyjęty bez dyskusji uchwałą Sejmu Ustawodawczego (Monitor Polski nr 120 z 31 maja).

1920 — Minister przemysłu i handlu, któremu podlegał instytut, powołał komisją statutową, złożoną z przedstawiciela Sekcji Górniczo-Hutniczej ministerstwa — inż. M. Łempickiego, dwóch prawników — mecenas K. Kozłowski i radcy A. Bobieckiego oraz p.o. dyrektora instytutu —

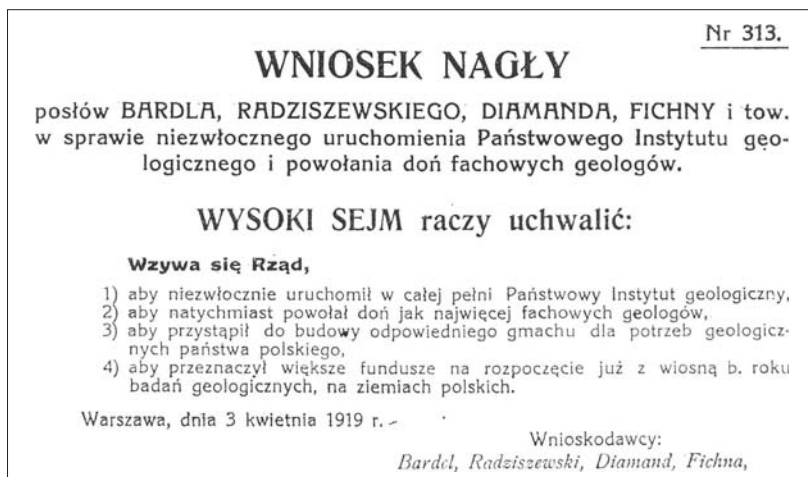
prof. Józefa Morozewicza. Komisja ta, wychodząc od projektu statutu zaproponowanego w 1919 r. przez Radę Instytutu, dokonała zmian i przedstawiła nowy projekt ministrowi przemysłu i handlu, który przesłał go Radzie Ministrów do zatwierdzenia, co stało się **1 października**. Prezydent Rady Ministrów przed wniesieniem tej sprawy pod obrady gabinetu zażądał dodatkowych informacji od ministra przemysłu i handlu dotyczących projektu tzw. etatu osobowego instytutu

Ryc. 1. Józef Morozewicz, inicjator utworzenia Państwowego Instytutu Geologicznego

(pismo z **22 października**).

1921 — Minister przemysłu i handlu przedłożył premierowi motywy *uzasadniające potrzebę utrzymania Instytutu Geologicznego przez państwo*, nawiązując do opinii Sejmu Ustawodawczego z 1919 r. Jednocześnie został przesłany projekt etatów i budżet instytutu, sprawdzony i uzgodniony przez Ministerstwo Skarbu. Ostatecznie statut Państwowego Instytutu Geologicznego został zatwierdzony Rozporządzeniem Rady Ministrów z **28 lutego** (Monitor Polski nr 65 z 21 marca). Statut uzależniał instytut pod względem organizacyjnym bezpośrednio od Ministerstwa Przemysłu i Handlu, jakkolwiek

Ryc. 2. Wniosek poselski dotyczący powołania Państwowego Instytutu Geologicznego (druk nr 313) z 3.04.1919 r.

¹Państwowy Instytut Geologiczny, ul. Rakowiecka 4, 00-975 Warszawa, halina.urban@pgi.gov.pl, marek.graniczny@pgi.gov.pl

Ryc. 3. Projekt gmachu PIG (budynek C) opracowany przez M. Lalewicza

przyznawał dyrektorowi instytutu prawo samodzielnego dysponowania budżetem.

— **9 maja** powołano formalnie profesora Józefa Morzewicza na stanowisko dyrektora PIG. Nominację podpisali Józef Piłsudski (naczelnik państwa), Wincenty Witos (prezydent Rady Ministrów) oraz Stefan Przanowski (minister przemysłu i handlu).

— Logicznym następstwem zatwierdzenia w tymże roku statutu było zatwierdzenie przez Radę Ministrów składu osobowego PIG, co nastąpiło **20 czerwca**, po uprzednim formalnoprawnym uzgodnieniu nadesłanego projektu przez Komisję Oszczędnościową i Departament Budżetowy Ministerstwa Skarbu.

1923 — Rozpoczęcie budowy siedziby instytutu (ryc. 3).

1926 — Oddanie do użytku pierwszego budynku PIG (pawilon B).

1927 — Struktura organizacyjna PIG została zmieniona Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z **24 czerwca** o Państwowym Instytucie Geologicznym (Dz.U. nr 65, poz. 574), na podstawie którego został wydany statut PIG, ogłoszony następnie w Monitorze Polskim z **13 sierpnia** (nr 184, poz. 466).

1930 — Oddanie do użytku części gmachu głównego i ostateczna wyprowadzka instytutu z Pałacu Staszica (ryc. 4).

1936 — Ukończenie budowy gmachu głównego Państwowego Instytutu Geologicznego.

1937 — Minister przemysłu i handlu powołał Komitet Reorganizacyjny Instytutu Geologicznego. Komitet spotkał się 3 razy (**24 lutego, 15 i 22 marca**). Gremium to postulowało PIG: *jako instytucję stałą i sprężystą, zdolną do wykonywania leżących na niej ciągłych zadań na dalszą przyszłość i innych wynikających z obecnych potrzeb gospodarczych kraju.*

1938 — Komitet Reorganizacyjny został przekształcony w Tymczasową Radę Geologiczną, prezydent Rzeczypospolitej zaś **31 marca** wydał dekret o państwowej służbie geologicznej (Dz.U. nr 22, poz. 193). Organami sprawującymi podstawową

służbę geologiczną były Państwowa Rada Geologiczna i Państwowy Instytut Geologiczny.

— Statutową organizację instytutu określało zarządzenie ministra przemysłu i handlu z **7 kwietnia** o ustaleniu statutu PIG (MP nr 91, poz. 206). Na podstawie tego zarządzenia zostało utworzonych 11 komórek organizacyjnych: Wydział Węgla, Wydział Nafty, Gazu i Soli, Wydział Surowców Mineralnych, Wydział Muzealny, Zakład Geofizyki Stosowanej, Pracownia Petrograficzna i Badań Specjalnych, Pracownia Chemiczna, Oddział

Ryc. 4. Budowa gmachu PIG, lata 30. XX w.

Ryc. 5. Siedziba PIG — Amt für Bodenforschung w czasie okupacji — w Krakowie przy ul. Kochanowskiego 5 (zdjęcie współczesne)

Rejestracji Kopalin Użytecznych, Techniczna Redakcja Wydawnictw i Kreślarnia, Biblioteka oraz Referat Administracyjny.

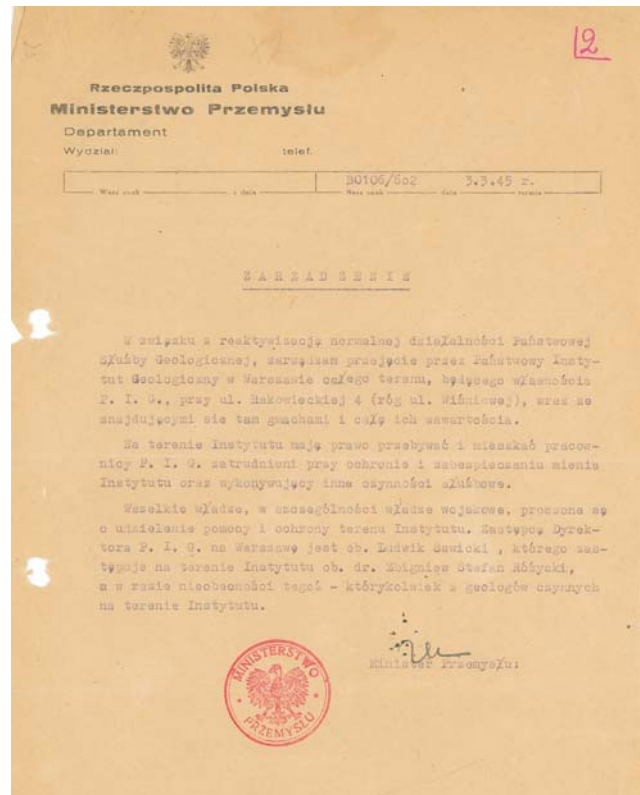
1939 — Wysiłki i starania dyrektora oraz pracowników na rzecz rozwoju instytutu zostały przerwane **1 września** w związku z rozpoczęciem działań wojennych. Personel instytutu, na ustne polecenie ministra przemysłu i handlu, **6 września** został ewakuowany z Warszawy. W siedzibie instytutu pozostała nieliczna grupa tych, którzy mieli rozłożyć opiekę nad zbiorami, gmachem oraz majątkiem instytutu. Dotychczasowy dyrektor prof. dr inż. Karol Bohdanowicz przekazał obowiązki dyrektora dr. Józefowi Zwierzyckiemu.

— **18 września** na gmach PIG spadła pierwsza bomba.

1940 — W połowie października przybyli do Warszawy dwaj pracownicy berlińskiego Amt für Bodenforschung — prof. W. Paeckelmann i dr Barnitzke, którzy dokonali sekwestracji budynku i majątku instytutu, celem wywieżenia wszystkiego, co ocalało. Po zapoznaniu się ze stanem zniszczeń wystąpili oni z propozycją wznowienia pracy przez polski personel. W listopadzie do instytutu powróciła większość pracowników.

1941 — W kwietniu nastąpiła reorganizacja instytutu przez władze okupacyjne. Zmieniono jego nazwę na Amt für Bodenforschung, a centralę ustanowiono w Krakowie (ryc. 5). Nowym dyrektorem jednostki został prof. R. Brinkmann. Główny nacisk w badaniach geologicznych skierowano na kartografię geologiczną i rejestrację złóż surowców mineralnych.

— Nie wszystkie wyniki badań polscy geolo-

Ryc. 6. Zarządzenie Ministra Przemysłu RP dotyczące przejścia przez PIG terenu pomiędzy ul. Rakowiecką i Wiśniową w Warszawie (3 marca 1945 r.)

dzy ujawniali. Oprócz oficjalnej dokumentacji prowadzono też drugą — ukrytą. Z inicjatywy dr. E. Rühlego (pseudonim *Gozdawa, Zawrat*) pracownicy PIG (Amt für Bodenforschung) zbierali i opracowywali materiały kartograficzne oraz mapy w skali 1 : 300 000, które dostarczali potajemnie Służbie Geograficznej KG AK *Schronisko* dla oddziałów partyzanckich i dywersyjnych.

1944 — Od kwietnia kierownictwo jednostki przejął prof. W.E. Petraschek.

Ryc. 7. Odbudowa gmachu PIG w Warszawie po zniszczeniach II wojny światowej — pawilon B

— Siedziba Państwowego Instytutu Geologicznego na ul. Rakowieckiej podzieliła tragiczny los Warszawy w trakcie Powstania Warszawskiego latem i jesienią. Po wywiezieniu pracowników instytutu do obozu w Pruszkowie rozpoczęła się grabież budynków PIG przez Niemców, którzy przystąpili następnie do ich wypalania.

1945 — Wznowienie działalności instytutu w Warszawie po wojnie było niemożliwe. Najważniejsze wydarzenia zaczęły rozgrywać się w Krakowie, który od **18 stycznia** był wolny od okupacji niemieckiej. Geolodzy, pracujący w trakcie okupacji w Amt für

Ryc. 8. Budowa nowego gmachu PIG przy ul. Rakowieckiej (początek lat 50. XX w.)

Bodenforschung, przy ul. Kochanowskiego 5 wywiesili **20 stycznia** informację, że mieści się tutaj Polski Instytut Geologiczny.

— PIG został ponownie powołany zarządzeniem ministra przemysłu Hilarego Minca z **3 marca**, zgodnie z przedwojennym dekretem prezydenta Rzeczypospolitej z 31 marca 1938 r. o państwowej służbie geologicznej i innymi zarządzeniami ministra przemysłu (m.in. z 7 kwietnia 1939 r.) (ryc. 6, 7). W Warszawie przystąpiono do odbudowy instytutu.

1946 — Utworzenie Górnośląskiej Stacji Terenowej w Czeladzi.

— We wrześniu dyrekcja PIG została przeniesiona z Krakowa do Warszawy.

1947 — **3 lutego** ukazał się dekret Rady Ministrów o państwowej służbie geologicznej (Dz.U. nr 17, poz. 68), pozostawiający bez zmian kompetencje PIG z 1938 r.

— **1 maja** nastąpiło otwarcie odbudowanego gmachu PIG w Warszawie (budynek C).

— Utworzenie Karpackiej Stacji Terenowej w Krakowie, która została później przekształcona w Oddział Karpacki.

1948 — Rozpoczęcie budowy nowego biura PIG (ryc. 8).
— Utworzenie Świętokrzyskiej Stacji Terenowej w Kielcach.

1949 — Nadzór nad działalnością państwowej służby geologicznej przejmuje Ministerstwo Górnictwa.

1951 — Utworzenie Dolnośląskiej Stacji Terenowej we Wrocławiu.

— **8 października** dekretem Rady Ministrów o państwowej służbie geologicznej zostaje powołany Centralny Urząd Geologii i zniesiony Państwowy Instytut Geologiczny (Dz.U. nr 52, poz. 369).

1952 — Na mocy uchwały Rady Ministrów (nr 391) z **14 maja** zostaje utworzony Instytut Geologiczny (MP nr A-65, poz. 995). Zmienia się tylko nazwa, gdyż siedziba, pracownicy i zadania pozostają te same (ryc. 9).

— Oddanie do użytku najmłodszego budynku PIG w Warszawie.

1961 — W styczniu Stacja Górnośląska przeniosła się do nowego budynku w Sosnowcu.

1964 — Powołanie Pracowni Geologii Wybrzeża Morskiego i Pomorza Zachodniego w Szczecinie.

1965 — **1 maja** Stacja Górnośląska zarządzeniem dyrekcji instytutu zostaje przemianowana na Oddział Górnośląski.

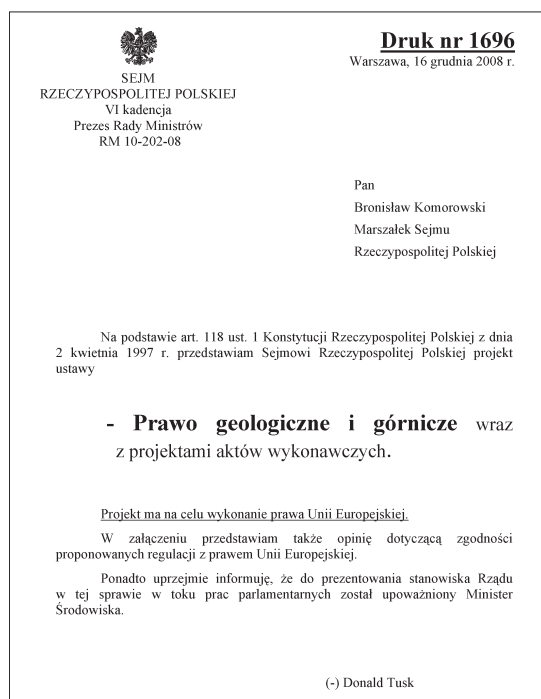
— Stacja Dolnośląska zarządzeniem dyrektora instytutu zostaje przemianowana na Oddział Dolnośląski, Świętokrzyska Stacja Terenowa zaś na Oddział Świętokrzyski.

1968 — Powołanie Pracowni Geologii Bałtyku.

1977 — Utworzenie Oddziału Geologii Morza w Sopocie.

Ryc. 9. Fragmenty elewacji gmachów PIG (lata 60. XX w.)

Ryc. 10. Pismo premiera D. Tuska do Sejmu RP (druk nr 1696 z 16 grudnia 2008 r.) w sprawie nowej ustawy *Prawo geologiczne i górnicze*

- 1985** — Reorganizacja państwowej służby geologicznej oraz zatwierdzenie *Ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych* (Dz.U. nr 36, poz. 170). Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej rozwiązał Centralny Urząd Geologii, podporządkowując państwową służbę geologiczną nowo utworzonemu Ministerstwu Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych. Instytut Geologiczny podlegał Departamentowi Nauki i Planowania.
- 1986** — Już wcześniej podejmowano wiele prób przywrócenia pierwotnej nazwy instytutu. **24 lipca** dyrekcja Instytutu Geologicznego zwróciła się do *Obywatela Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych prof. Stefana Jarzębowski* z uprzejmą prośbą o nadanie Instytutowi Geologicznemu nazwy w brzmieniu *Państwowy Instytut Geologiczny*. Pod taką nazwą Instytut działał przez okres ponad 30 lat, mając w tym czasie znaczące dla gospodarki kraju osiągnięcia w zakresie badań naukowych i ich praktycznego zastosowania, to jest od momentu powołania w 1919 r. do 1952 r.
- 1987** — **19 czerwca** instytucja powróciła do nazwy Państwowy Instytut Geologiczny, na mocy zarządzenia nr 34 MOŚiZN/GMorg-0141/87.
— Państwowy Instytut Geologiczny działał na podstawie tej samej ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych. Organem nadzorującym było Ministerstwo Ochrony Środowiska.
- 1992** — Powstały nowe zamiejscowe placówki PIG — Samodzielna Pracownia Geologii Regionu Lubelskiego w Lublinie i Samodzielna Pracownia Geologii Regionu Wielkopolskiego w Poznaniu.
- 1994** — Państwowy Instytut Geologiczny wykonuje zadania państwowej służby geologicznej na mocy ustawy z 4 lutego *Prawo geologiczne i górnicze* (Dz.U. nr 27, poz. 96). Zostało to zawarte w dziale VI, rozdziale 1, art. 102a, pkt. 2: *Wykonywanie zadań państwowej służby geologicznej minister właściwy do spraw środowiska powierza Państwowemu Instytutowi Geologicznemu*. Zadania te sformułowano następująco:
1) obsługa centralnego archiwum geologicznego,
2) prowadzenie centralnego banku danych geologicznych i hydrogeologicznych,
3) przygotowanie materiałów do bilansu zasobów kopalni i obsługa rejestru tych zasobów,
4) koordynowanie wykonywania prac kartografii geologicznej oraz wykonywanie prac pilotażowych,
5) obsługa rejestrów obszarów górniczych,
6) koordynacja zadań w zakresie ochrony georóżnorodności.
— Minister ochrony środowiska, zasobów naturalnych i leśnictwa **30 września** nadał PIG nowy statut.
- 1995** — Pracownia w Szczecinie została podniesiona do rangi Oddziału Pomorskiego.
- 1998** — Przeniesienie Oddziału Geologii Morza do nowo wybudowanej siedziby w Gdańsku-Oliwie.
- 2001** — Państwowy Instytut Geologiczny pełni także funkcję państwowej służby hydrogeologicznej. Jej zadania są określone w ustawie z **18 lipca** *Prawo wodne* (Dz.U. nr 115, poz. 1229). Zgodnie z przepisami tej ustawy instytut wykonuje zadania dotyczące m.in. zasobów zwykłych wód podziemnych, tj. o niskiej mineralizacji, wykorzystywanych do zaopatrzenia ludności (wody termalne, lecznicze, zmineralizowane i solanki są kopalinami i podlegają przepisom ustawy *Prawo geologiczne i górnicze*).
- 2008** — Prezes Rady Ministrów Donald Tusk **16 grudnia** przedstawił Sejmowi RP projekt nowej ustawy *Prawo geologiczne i górnicze*, który ma być zgodny z prawem Unii Europejskiej (ryc. 10). W rozdziale 3. *Państwowa służba geologiczna*, art. 160.1 zawarto stwierdzenie: *Państwową służbę geologiczną pełni Państwowy Instytut Geologiczny*. W nowelizacji ustawy rozszerzono zadania służby geologicznej:
1) inicjuje i koordynuje działania zmierzające do rozpoznania budowy geologicznej kraju, w tym prac o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, w szczególności dla odnowienia bazy surowcowej kraju, ustalania zasobów złóż kopalni, a także dla ochrony środowiska;
2) prowadzi obsługę centralnego archiwum geologicznego;
3) gromadzi, przetwarza i archiwizuje dane geologiczne;
4) prowadzi bazy danych geologicznych;
5) przygotowuje materiały w celu sporządzania bilansu zasobów kopalni;
6) przygotowuje materiały w celu przeprowadzenia przetargów na udzielenie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż węglowodorów i wydobywania węglowodorów ze złóż;
7) koordynuje i wykonuje prace w zakresie kartografii geologicznej oraz wykonuje prace pilotażowe z tego zakresu;
8) prowadzi rejestr obszarów górniczych;
9) koordynuje zadania z zakresu ochrony georóżnorodności oraz geologii środowiskowej.
Ustawa jest w trakcie czytania na posiedzeniach Sejmu.
- 2009** — Rada Ministrów, na wniosek ministerstwa środowiska, **24 lutego** nadała PIG status państwowego instytutu badawczego — jako 9. instytutowi w Polsce wśród ponad 200 JBR (ryc. 11).

Praca wpłynęła do redakcji 3.04.2009 r.
Po recenzji akceptowano do druku 7.04.2009 r.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 lutego 2009 r.

w sprawie nadania Państwowemu Instytutowi Geologicznemu w Warszawie statusu państwowego instytutu badawczego

Na podstawie art. 12a ust. 5 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 159, poz. 993) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowemu Instytutowi Geologicznemu z siedzibą w Warszawie, działającemu na podstawie uchwały nr 391 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1952 r. w sprawie utworzenia Instytutu Geologicznego (M. P. Nr A-65, poz. 995) oraz zarządzenia nr 34 Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 19 czerwca 1987 r. w sprawie zmiany nazwy Instytutu Geologicznego, zwanego dalej „Instytutem”, nadaje się status państwowego instytutu badawczego.

2. Instytut używa nazwy „Państwowy Instytut Geologiczny — Państwowy Instytut Badawczy”.

3. Nadzór nad Instytutem sprawuje minister właściwy do spraw środowiska.

§ 2. 1. Przedmiotem działania Instytutu jest:

1) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych z dziedziny nauk o Ziemi, nauk biologicznych i środowiska oraz nauk technicznych polegających w szczególności na:

a) działalności geologiczno-poszukiwawczej w zakresie doradztwa naukowego poprzez badanie właściwości ziemi oraz warstw i struktur skalnych,

b) opracowywaniu oraz publikowaniu map geologicznych, geofizycznych, geochemicznych, hydrogeologicznych, geologiczno-inżynierskich, geosrodowiskowych i innych służących gospodarce narodowej,

c) opracowywaniu regionalnych syntez we wszystkich dziedzinach nauk o Ziemi,

d) opracowywaniu perspektyw złożowych i tworzeniu koncepcji poszukiwań złóż kopalin oraz wód podziemnych w nawiązaniu do badań podstawowych, z uwzględnieniem ochrony litosfery, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju,

e) badaniu warunków hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich oraz geoekologicznych na potrzeby budownictwa, gospodarki wodnej oraz zagospodarowania przestrzennego,

f) wykonywaniu ocen w zakresie ochrony środowiska i georóżnorodności,

g) wykonywaniu ocen warunków składowania odpadów oraz magazynowania substancji użytecznych w strukturach geologicznych,

h) wykonywaniu ocen warunków geologicznej sekwestracji dwutlenku węgla i innych gazów cieplarnianych,

i) monitorowaniu zagrożeń i katastrof naturalnych, a także ocenie możliwości ich zapobiegania i likwidacji skutków,

j) gromadzeniu i opracowywaniu zbiorów oraz kolekcji geologicznych,

k) opracowywaniu nowych metod badawczych;

2) prowadzenie badań na potrzeby lokalizacji elektrowni jądrowych i składowisk odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego;

3) wykonywanie zadań:

a) państwowej służby geologicznej,

b) państwowej służby hydrogeologicznej;

4) gromadzenie i tworzenie centralnego księgozbioru geologicznego, publikowanie informacji bibliograficznych;

5) upowszechnianie wyników badań naukowych i prac rozwojowych;

6) upowszechnianie innych informacji z dziedziny nauk o Ziemi, w tym prowadzenie działalności wystawienniczej;

7) współpraca z innymi jednostkami naukowo-badawczymi i instytucjami państwowymi, realizującymi zadania z dziedziny nauk o Ziemi, a także współpraca ze stowarzyszeniem służb geologicznych innych krajów.

2. Do zadań Instytutu należy:

1) realizacja ustawowych zadań powierzonych w ramach pełnienia funkcji państwowej służby geologicznej oraz państwowej służby hydrogeologicznej;

2) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie nauk o Ziemi, nauk biologicznych i środowiska oraz nauk technicznych;

3) upowszechnianie wyników badań naukowych i prac rozwojowych w formie wydawnictw książkowych, publikacji, kursów, konferencji, sympozjów i seminariów naukowych;

4) doskonalenie metod prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych;

5) przekazywanie informacji naukowej i technicznej w dziedzinie nauk o Ziemi z wykorzystaniem dostępnych sposobów informowania;

strona 1

6) opracowywanie analiz i ocen, w tym dotyczących stanu rozwoju nauki i techniki w zakresie badań dotyczących metod geologii, ich stosowania, a także propozycji wykorzystania w kraju osiągnięć światowych;

7) wykonywanie innych zadań zleconych przez organ nadzorujący.

§ 3. Źródłem finansowania działalności Instytutu są środki finansowe:

1) ustalane w ustawach budżetowych na realizację zadań państwowej służby geologicznej i państwowej służby hydrogeologicznej, które to zadania wykonuje Instytut; dysponentem środków budżetowych ustalanych na realizację tych zadań jest minister właściwy do spraw środowiska;

2) pozyskiwane przez Instytut na podstawie umów na realizację zadań państwowej służby geologicznej i państwowej służby hydrogeologicznej ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;

3) przyznawane Instytutowi przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie przepisów o zasadach finansowania nauki;

4) uzyskiwane ze źródeł określonych w przepisach dotyczących warunków i sposobu gospodarki finansowej jednostek badawczo-rozwojowych.

§ 4. W księgach rachunkowych Instytut wyodrębnia ewidencję kosztów ponoszonych na realizację zadań państwowej służby geologicznej i państwowej służby hydrogeologicznej, w sposób umożliwiający rozliczanie otrzymanych środków finansowych z ich dysponentem, oraz ewidencję kosztów ponoszonych na pozostałą działalność.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: D. Tusk

strona 2

Ryc. 11. Rozporządzenie Rady Ministrów z 24 lutego 2009 r. w sprawie nadania Państwowemu Instytutowi Geologicznemu w Warszawie statusu państwowego instytutu badawczego (Dz.U. nr 45, poz. 363)